

Reuerendi Patris P. Hieremiæ Drexelii e Societate Iesu Opera omnia

Duobus nunc Voluminibus comprehensa, & libellis ante hac non editis
aucta ; Illvstrata, Indicibvs Moralibus, Locorum S. Scripturæ, Capitalium
Mysteriorum fidei, Rerum, & Concionum quoquis anni tempore habendarum
; Congestis Et Compositis Methodo prorsus, alijs Auctoribus inusitata ; Sed
Theologis ...

Indicibvs Illvstratvs Et Avctvs Concionatoriis

Drexel, Jeremias

Antverpiæ, 1643

Sect. I. Christus reviviscens vicit elephantum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77031](#)

sunt velut mortui. Misericordia, quos tunc perculit pavor mortui, quando securitas redditur vita: sed crudelitatis ministri, perfidie executores aliena, fiduciam sumere quomodo poterant de supernis: obsidebant sepulchrum. Resurrectioni janus obstruebant, & ne quā posset intrare vita, mors perire, servabant: merito eos Angeli perculit & prostravit adventus. Misericordia & sibi semper inimica mortalitas doles se mori; ne resurgere posse, opugnat: sepulchrum aperire convenerat, & ad resurgentem quidquid erat facilitatis afferre, ut esset miraculum de facto, de exemplo ipsius, de reverso res, credulitas de videndo. Grandis dementia est, hoc hominem nolle credere, quod sibi desiderat evenire.

Pre timore autem ejus exterriti sunt custodes. Quare territi? Quia custodiebant crudelitatis studio, non pietatis obsequio. Ruit, destruitur,flare non potest, quem conscientia destituit, impellit reatus. Hinc est, quod Angelus percellit impios, pios allogauit & solatur: Nolite timere vos. Hoc est, illi timeant: quarentes non timeant, timeant perseguentes. Timeat Iudeus qui tradidit, Pilatus qui cruci addixit, miles qui crucifixit: timeat impietas que illis, crudelitas que acerum & fel propriavit; timeat levitas, que sepultum obredit, perfidia que mendacium emit, & fidem vendidit, inhumanitas que suum Dominum occidit. Vos autem gaudere convenient, non timere: quia resurrexit, quem quererabat mortuum, vivus quem lugebatis occisum. Nolite timere vos, scio enim quod JESUS VENIT qui crucifixus est, queritis: non est hic. Hoc est, ego venui ut inserviem vos, non ut illum eximerem, qui & rerum factor est. & sui est suscitator. Non est hic. Surrexit enim sicut dixit. Vides quia venit Angelus, ut factis afferet servus, que Dominus prædictus est in verbis, & doceret mortandi & vivendi penes illum potestatem fuisse, qui ante suam mortem prædixerat resurrectionem: nam utique qui scire potuit, potuit & cavere: sed quia vincere potuit, declinare contempserit, quia Resurgentis gloria speluncis mortis injuriam.

Igitur cali plaudite, aëris insona, triumphum clamate littora, terra resulta; & tu Echo mille ora indue, gratulentur, jubilent, applaudant univerba. Vicit, Domine JESUS VICTOR. *Victricem manum tuam laudamus pariter. Videmus etiam in bono duce victoria vestigia, plaga adversa, trophyum nobile, purpuratum crucis arborem prædicamus. Non est gloriola victoria, nisi ubi fuerint laboriosa certamina. Turiflamma est pro Christo & cum Christo pugna, in quā nec vulneratus, nec prostratus, nec concutatus fraudaberis victoria. Tu tantum ducem tuum non defere; cum illo pati, est vincere.*

CAPUT XI.

De Christi Reviviscentis triplici victoria.

A die annos circiter octoginta Francofurti ad Mœnum duo Principes foras prodeambulabant animi causa. Et ut latior ieret hic dies, geminos falcons emiserunt in auras prædatum. Incurrit in aleatos venatores istos avis plebeia. Mox uterque prædo eo impetu in oblatam sibi volucrem rubeant, ut scipios rostris confixerint, sed deinde lacerant, ita delapsi & volare simili & vivere desierunt. Pica, ea erat avis, hostium quidem ungues evasit, sed terra decidit, & antequam subvolaret, à canibus disceptus est.

Sanguinaria sententia in Christum prouniciata robusti duo falcons, Mors & diabolus, subvolarunt ad diripiendam prædam. Jam ante inter olivas Christus dixerat: *Hec est hora vestra, & potestas tenebrarum. Sed uterque hostis turpissime vicitus est. Oferas hoc prædixit: Ego mors tua, & mors mors tuis ero inferne. Avis discolor pica, fallax mundus & mendax synagoga, quamvis etiam spirent, destinatum tamen sibi supplicium non evadent. O bone JESUS, ecce confundentur & erubescen-*

tonnes, qui pugnant adversum te. Absorpta est mors in 1. ad Corint. victoria. c. 3. v. 54.

Vicit Christus elephantum, leonem vicit & crocodilum. Hoc ajo: Mundum crucifixus, & diabolum & mortem debellavit. De Australissimâ triplici hac victoriâ Christus triplex vitoria.

§. I. Christus Reviviscentis vicit elephantum.

Elephantus mundum confinximus sagaci bellus, & 1. De mundo. quia Plinio atque Äliano testibus, religione singulare crescentem lunam veneratur. Jam intelligis, credo, Lector, cur huic bestiâ mundum comparem Elephorum varius est usus in bellis. L. Metellus primo bello de Animali. Punico elephantes centum quadraginta duos cepit. Hi bnu c. 10. Romæ omnes in circa jaculis & hastis occisi, inopia consilii, quoniā neque ali placebat, neque Regibus donari. In præliis, ut veteri jaçatur verbo, primi omnium vincuntur oculi. Ingenti mundus apparatu aciem struxit adversus Christum tamquam præteris infultiibus debellandum, atque ut ipsi omnium primi vicecentur oculi, armatas copias velut ad latronem capiendum emisit in olivetum. Nam irruentibus in turbis Servator, Tamquam ad latronem, inquit, existit cum gladiis & fibribus comprehendere me. In Christi necem, omne genus hominum conjuravit; sacri, profani, summi, imi, Hebrew & Roman, Sacerdotes & Reges, amici & hostes. Agmen duxerunt Pharisæi, Scribe, Legisperiti, Senator omnis Hebrew, Pontifices, Annas, Caiphas, Herodes, Pilatus. Censuit mundus Christum Dominum adversus multitudine opprimendum. Deceptus est mundus, & suāmet fraude vicit.

Eduxerat rex Antiochus contra Machabæos Principes numerosissimum exercitum, centum millia pedum, & viginti milia equitum, elephantorum triginta duos ad inunda prælia eruditos. Et commovebantur omnes inhabentes terram à voce multitudinis eorum, & incessu turba & collitione armorum: erat enim exercitus magnus valde & fortis. Huic Judas Machabeus cum suis iterum copias in occursum venit. In ipso congreßu & ardore prælia, vidit Eleazar unam de bestiis loricatedam loricis regis, & erat eminentis super ceteras bestias: & vi. sum est ei, quod in ea esset rex: & dedit se, ut liberaret populum & seq. & acquireret sibi nomen aeternum. Et cœcurrerat ad eam audacter in medio legionis interficiens à dextris & à sinistris, & cœdebat ab eo huc arque illuc. Et iuri sub pedes elephantis, & supposuit se ei, & occidit eum, & cœdit in terram super ipsum, & mortuus est illuc.

Hunc elephantum regium fortissimus Eleazar noster Christus prostravit. Vehementer hac bellua ducum maximi peltis aureis armati, Annas, Caiphas, Pontifices, rex Herodes, Pontius Præses, singuli speciosâ ratione Christum addixerunt morti: illi ut blasphemum, iste ut stultum, hic velut hominem plurimorum sententiarum damnatum. Hac armaturâ mundus velut turritus elephantus in Christum bat. Ex hujus bellua turri quatuor viri illi, judices iniquissimi in innocentem pugnabant. Sed cœlus est elephantus, judices dejecti. Resurrexit Christus, sicut dixit. Et vide nostrum Eleazarum, Audacia quo ausu & animo dimicantem in se belluam jugularit. Christi in terra, & principes conveniunt in unum adversus Dominum, & aduersus Christum ejus. 2. Er dedit se, ut liberaret populum. Christus Cruciatus & mortem Christus subiit fine duplice, ne cruciatum ad omnem humanam gentem ab interitu servandam, tum ad gloriam aeternam suo nomini parandam. subiit. Propter quod & Deus exaltavit illum, & donavit illi nomen, Philip. c. 2. quod est super omne nomen. 3. Et cœcurrerat ad eam audacter vers. 9. in medio legionis. Quām intrepide Christus in oliveto irruevit armatae legioni dixit, Ego sum! Quod & ingemans,

1. Vidi unam de bestiis loricatedam, & erat eminentis super mundum populi meditari sunt inania? Aflisterunt reges Psal. 2. v. 1. terra, & principes conveniunt in unum adversus Dominum, & aduersus Christum ejus. 2. Er dedit se, ut liberaret populum. Christus Cruciatus & mortem Christus subiit fine duplice, ne cruciatum ad omnem humanam gentem ab interitu servandam, tum ad gloriam aeternam suo nomini parandam. subiit. Propter quod & Deus exaltavit illum, & donavit illi nomen, Philip. c. 2. quod est super omne nomen. 3. Et cœcurrerat ad eam audacter vers. 9. in medio legionis. Quām intrepide Christus in oliveto irruevit armatae legioni dixit, Ego sum! Quod & ingemans,

Ioan. cap. 8. nans, *Dixi vobis*, inquit, *quia ego sum: si ergo me queritis, si- v. 6. & 8.* mite hos abire. *4. Et ivit sub pedes elephantis, & supposuit se ei.*

Ut nos extolleremur, non recusavit Dei filius concu-

carci. Hinc illæ voces: Miserere mei Deus, quoniam conculta-

vit me homo, totâ die impugnat, tribulavit me. Conculta-

runt me inimici mei totâ die, quoniam multi bellantes adver-

sunt me. 5. Et occidit eum. Exarmatus, casus, prostratus

est mundus; universæ mundi malitiae dejectæ.

Et ubi nunc lexum oris sepulchri adulolutum? ubi appre-

sum monumentum signum? ubi tot armati milites unius

mortui custodes? Surrexit mortuus; illi ceciderunt, &

facti sunt velut mortui. Vicit Eleazar, vicit Dominus, vicit

Christus. Jure meritissimo proclamat viator: Confidite,

ego vici mundum. Si mundus vos odit, scitote, quia me priorem

vobis odio habuit. Non est servus major Dominus suo. In mun-

do pressum habebitis: sed confidite, ego vici mun-

dum. Nemo salvient mundum formideret: periculofor

mundus & magis cavendus, cum blanditur, quam

cum sœvit. Optime dixit Augustinus: Ecce ruinosus est

mundus, & ambitur, quid si dulcis esset? Ecce turbat mundus,

& amat: quid si tranquillus esset? Formosum quomodo here-

res, qui sic amplectentur fedam? Flores illius quomodo colligere-

que, qui non revocas manum? Hic fallax mundus per-

vertitatem habet veram, jucunditatem falsam, certum

dolorum, incertam voluptatem, duram servitutem, ti-

midam quietem, tem plenam miseria, spem beatitudi-

nis inanem. Hac Augustini verbis consigno: Non nos te-

sern. 1. de neat voluntas propria, non nos terrat crudelitas aliena, & vi-

S. Vincenzo. tus est mundus. Quoniam omne quod natum est ex Deo, vincit

Ioan. cap. 5. mundum: & hoc est victoria, que vincit mundum, fides vestra.

vers. 4. Confidamus; Christus vicit mundum.

§. 11. Christus Revivisens vicit Leonem.

2. D. dia-

bolo. *Illum ipsum certe leonem vicit, qui rugiens circuit*

querens quem devoret. Jam licet proclama: Vicit bo-

1. Petr. c. 5. nus ille JESVS, vicit, vicit leonem ab oco. Petrus Jar-

ricus & Horatius Turfellinus memorant eo ipso die,

quo Lusitana classis prælio navalium cum Aenis barbaris

conflixit (erat is Dominicus dies) Franciscum Xave-

rium Malacæ in ade primariâ circa nonam decimâmq;

horam ad cives verba fecisse. Inter perorandum Fran-

cisus (iisdem testibus) miram vultus, oculorum, ac tor-

tus corporis mutationem concipere, adeò ut ceptum

Petrus Iar-

ricus de re-

bus Indicis

cap. 1. mibi

pag. 240. &

Horatius

Turfellinus

lib. 3. vita

Xaverii,

cap. 11. mibi

pag. 309.

retur describere, auditoribus admiratione plurimâ de-

fixis. Aberat enim à navalium pugnâ centum quinquaginta

leucis. Ita narrationem novam ingressus Xaverius,

mox vultu oculisque ardenterbus, junctis manibus ante

imaginem Crucifixi effusus lacrymans exclamare: O

JESV Christe, Deus cordis mei, obsecro te quæsique

per supremos vitæ tuæ cruciatu, ne deseras quos tuo

Sanguinem redemisti. Hæc elocutus inclinatum ac defi-

cens caput, summa suggesti spondâ paullisper exceptit,

ac quadrante medio quievit. Exin, velut ingente de-

fatigationem abstulerit, caput subito atrollens, vultu

alaci & læto proclamat: Vicit, vicit, ô Fratres, bonus

ille JESVS. Nunc igitur mætore posito, hilaritati vos ac

lætitia date. Jam nostri hostem prælio devicerunt, non

amplius quatuor è nostris desideratis. Tantulo impedi-

o tam insignis stetit victoria. Propediem viatores ad-

erunt incolumes. Nam sextâ feriâ proximâ spoliis &

prædâ onusti cum captiuis navigiis revehentur domum.

Agredim ergo & Deo victoriae auctori gratias aga-

mus. Vicit, vicit, ô Fratres, vicit bonus ille JESVS.

Quid rectius Redivivo ac Victori Christo acclame-

mus, quæm hoc ipsum: Nostra est victoria, jam fusi fu-

gatiq; sunt hostes. Vicit, vicit, ô Christiani, vicit bon-

us ille JESVS, & vicit victorem nostrum leonem achen-

Yoen. cap. 12. roniticum. Futurum hoc predicens aux noster, Nunc,

vers. 31. inquit, princeps hujus mundi ejicietur foras. Nunc autem

A ejectus est foras. Cùm diabolus, ille fortis armatus custo-*Lat. cap. 1.* daret atrium suum, in pace erantea qua possidebat. Sed jam val-*Lat. cap. 1.* fortior eo superveniens vicit eum; universa arma eius absulit, in quibus confidebat, & spolia eius diffribuit. Mortus tuus, in ferne, homo est crucifixus, jam à funere redivivus. Summo id nobis solatio est atque gaudio. Leo avernalis sum ligatus est: rugire potest: mordere non potest, nisi proprius accedentem.

Palladius Helenopoleos præful memorans, Erat adol-*Ragusa* lescentis, inquit, emortui pudoris ac profigatae vita, va-*qui* quæl*Lat. cap. 1.* sceleri contaminatis. Resipiens tandem & alio cap. 1. dolore sauciis sepulchro quadam velut virtus schola folio 2*Lat. cap. 1.* se conclusit. Hic gemitus iterare, lacrymas fundere, folio 2*Lat. cap. 1.* ad sterni, preces perpetuare, non autus nec oculos qui-*Lat. cap. 1.* dem cælo attollere, aut Dei nomen pronuntiare, illud Regno unum ingenians: Misericordia mei Domine, miserere mei. Pessime habuit cacodæmonem tam seria & ardens pœnitentia. Exactâ igitur hebdomade adest veterator

B ex orco cum sociis, & vociferatur: Quid agis hominum flagitiolissime? Nempe jam libidinum spæcūtia satur, videri vis castus & religiosus? & vires quas inter flagitia consumisti, jam Deo confebras, & caelum tibi pollicaris, jam pridem inferis devorus? Noster es, ne dubita, sero nimium è nostris castris transfigum moliris. Redi ergo, & quod vitæ reliquum est, affueris gaudiis consuime. Non deerit voluptas, novis te deliciis fovebitus, juvenitatem florem reparabimus. Revivisces. Quid enim verò teipsum ante tempus supplicis frustra conficias? actum agis. Spes aliunde affulget nulla. Nec apud nos passurus es diriora quæ tu ipse tibi mala irrogas. Nunc igitur oblatis fruere, & dulcem carpe vitam dum licet. Hæc terrore amicabilis certatim hostes ingetebant. At ille inter preces & lacrymas immobilis harcerat tem-*Lat. cap. 1.* affusus. Necilli tamq*Lat. cap. 1.* iisdem cantilenis precentem obtundere desistebant. Ubi nec minis nec blanditiis quidquam profecissent, verberibus etiam, annuente Deo, in transfigam favierunt. Contusum probè, nec tamen à coptâ pœnitentiâ retractum deferuerunt. Dic altero adiunt cognati, & pugnam movent periculosem. Quantò enim humani egerunt, tanto prionore ad malos assensu viam struxerunt. Nec defuerunt preces; rediret saltem, & suis viveret legibus, neminem impe-*Lat. cap. 1.* dimento fore, dummodo non repente hominem exuerit. Sed à coptâ non dimovens, persistit ille anteactam vitam lacrymis expiri. Proximâ nocte diaboli redeunt, acerbius lœvituri. Nec tamen alla vox atrocibus plagiis expressa, quæ insigne illud constantia testimoniun*Lat. cap. 1.* um: Malo mori, quæm vobis obsequi. Nocte tertiae assulit, iisque terroribus, tantaque verberum seviti*Lat. cap. 1.* ruunt in obliquantem, ut corpore inter plagas collapo*Lat. cap. 1.* se, constans animus hoc unum vocis emiserit: Vobis non obtempero. Hac constantia exarmati hostes stygi, Vi-*Lat. cap. 1.* ciisti, clamant, vicisti, vicisti. Et præcipiti fugâ discesserunt.

Dei filius, si divina liceat conferre humanis, contra triplicem hostem patientiâ constantissima pugnat. Vicitus tamen videbatur JESVS, nam in cruce aëtus, in cruce mortuus, sepulchro absconditus est. Ita Deus fieri præcepit ob humanæ gentis crimina. Atius est propter sceleri nostra tam strenuus pugnator, qui voluit mori, ut Patri posset obsequi. Hic die tertio à morte ad vitam redit, jam mundi, mortis & diaboli victor. Hinc orbis universus, humana gens omnis, ipsi etiam hostes victori huic acclamant: Vici, vici, vici. Rex gloriae, vici.

Iverat Samson una cum parentibus in Tammath. In itinere ad oppidi vineas apparuit catulus leonis la-*Lat. cap. 1.* vus & rugiens, & occurrit ei. Irruit autem spiritus Domini Ind. cap. 1. in Samson, & dilaceravit leonem, quasi bedum in frusta dis-*Lat. cap. 1.* cerperet, nihil omnino habens in manu. Diabolus leo levatus, omnes exeruit vires, ut Samsonem nostrum sterne-